קבא א מייי פין מסלי על המעשר - האוכל פירותיו טבלים והוא במיתה בידי שמים וזוהי מיתתו מדה במדה דדרך גרוט (כנם במעיו : יסכר - אסכרה : לכרם · זה בית המדרש שיושבין שורות שורות ככרם כך מפורש בירושלמי בברכות : מכה זו · אסכרה : ראש המדברים · במצות המלך שלוה עליי לדבר תחלה בכל מקום כדלקמן: פס גומר . לשון הרע והוא בא על כך לפיכך מתחיל במעיים ומסיים בפה שהלב מבין לספר לשין הרע ובודה הדברים מלבו: פה גומר - הכל יולא מן הגרון: דברים ממאים סלקא דעפך - וכי שושה מיתה דבשלמא לשון הרט

תורה אור עונשה מיתה דכתיב (מהלים קה) מלשני בסתר רעהו אותו אלמית: מפוקנין - מעושרים שהסבל במיתה פנ (סנהדרין דף פני): כפון בפול סורה - דעטש נמי מיתה כדאמרן מקרא נדרש לפני פניו למען ירבי ימיכם כא אם לא תלמדו יתמעטו: נשים יוכיחו - שחיכן מצוות על דברי מורה דכתיב ולמדתם אותם את בניכם ולה בנותיכם ומתות באסכרה אמר להן אף הן מבטלות את בעליהן: סינוקום יוכיסו - שחינן בני לימוד אמר להן אף הן בעון שמבטלים את הביהם להוליכן לחמה ולאכן ולפייהן באגוזים: של בים רכן - לא בטלין ולה מבמלין: אם לא סדעי לך -לשמור מטתי לאי לך ובקשי רחמים בזכות עקבי הצאן אבות הראשונים שהיו רגלי הנאן וחזוקם ורעי בזכותן

חת גדיותיך תיטקות שלך שלא יתפשו על משכטת הרועים רועי הדור ופרנסיו : ש"מ אף על לשון הרע . לולא פליג אמעשר דהא קאמר הכא שהם אוכלין דברים שאינן מתוקנין: בן גרים כן גר וגיורת היה: של 🖶 פומה זו - רומיים: שווקין - סדר מושב שווקיי עיירות וחולותיהן: וסיפר דבריכם לחלמידיו או לאביו ואמו ולא להשמיטן למלכות ונשמטו טל ידו למלכות : יסעלם - להיות רחש המדברים : פיברי לפו סרובם - לאכול פירותיו ועינא דמיא לשתות: בחלם - בתול שהיו פושטין בגדיהם שלא יבלו ומכסין פרותן בחול : כרבי - חורשים : ועוסקין בס" שעה - דאפשר על ידי נכרים והקב"ה מחלק מזון וריוח לעושי והקב"ה מחנק מון וליום עשל ללוט: משלמ רשמים בגיסנם י"כ (ב מדש - שנחמר (ישפיה סו) וחשם לח ביי תכבה והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר אף הגדונים בו במשמע מה שבתות למינוי שלהם שיבר אף חדשים למיטי שלהן והאי ודאי בפושעי גיהנס משתעי דכחיב לעיל מי ב-מיניה וילאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי הכי הני לה בסדר שולם (פ"ו) : די לפולם · בעוסקי תורה אני ואתה: סרי מדפני -חבילות של הדם להריח בשבת: דנרים:

מדאני - כמו מעדטת כימה (איוב לה): פריך . מתקן ומחליק: פילי -

וקמלוותו לים - לר' שמשון שהדמשות

מלוחין ומכאיבין את המכה בתחלתן:

אפקין פילפא - כדרך שעשה יעקב כשניטול מיד עשו : שלם בגופו -

חיקן להם - דברי חן וחנייה ולי נרחה

מויקן את חלקת השדה לשון תיקון :

בקעים סדקים מחמת החול: בצר ב:

על המעשר ר' אלעזר בר' יום אומר על לשון הרע אמר רבא ואיתימא ריב"ל מאי קראה "והמלך ישמח באלהים יתהלל כל ימניסנידי שמים כדיניף כאני הן הנשרפים הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר איבעיא להו רבי אלעזר ברבי יוסי על לשון הרע קאמר או דילמא אף על לשון הרע נמי קאמר ת"ש כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה היה שם רבי יהודה ור' אלעזר בר' יוםי ור"ש נשאלה שאלה זו בפניהם מכה זו מפני מה מתחלת בבני מעיים ונומרת בפה נענה רבי

יהודה ברבי אלעאי *ראש המדברים בכל [ניטק המו מקום ואמר אע"פ *שכליות יועצות ולב מבין ולשון מהתך פה גומר נענה רבי אלעזר ברבי יוסי ואמר מפני שאיכלין בה דברים ממאין דברים ממאים סלקא דעתך אלא שאוכלין בה דברים שאינן מתוקנים נענה ר' שמעון ואמר בעון בימול תורה אמרו לו נשים יוכיחו שמבמלות את בעליהן נכרים יוכיחו שמבמלין את ישראל תינוקות יוכיחו שמבמלין את אביהן תינוקות של בית רבן יוכידו התם כדרבי גוריון דאמר רבי גוריון ואיתימא רב יוסף ברבי שמעיה בזמן שהצדיקים בדור צדיקים נתפסים על הדור *אין צדיקים בדור תינוקות של בית רבן נתפסים על הדור א"ר יצחק בר זעירי ואמרי לה א"ר שמעון בן נזירא מאי קראה °אם לא תרעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ונו' ואמרינן יי גדיים, הממושכנין על הרועים ש"מ אף על לשון הרע גמי קאמר ש"מ ואמאי קרו ליה ראש המדברים בכל מקום דיתבי רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון חתיב יהודה בן גרים גבייהו פתה ר' יהודה ואמר כמה נאים מעשיהן של אומה זו תקנו שווקים תקנו נשרים תקנו מרחצאות ר' יוםי שתק נענה רשב"י ואמר כל מה שתקנו לא *תקנו אלא לצורך. עצמן תקנו שווקין להושיב בהן זונות מרחצאות לערן בהן עצמן גשרים לימול מהן מכם הקד יהודה בן גרים "וסיפר דבריהם ונשמעו המלכות אמרו יהודה שעילה יתעלה יוםי ששתק יגלה לציפורי שמעון שנינה יהרג אזל הוא ובריה משו בי מדרשא כל יומא הוה מייתי להו דביתהו ריפתא וכוזא דמיא וכרכי כי תקיף גזירתא °א"ל לבריה *נשים דעתן קלה עליהן דילמא מצערי לה ומגליא לן אולו משו במערתא איתרחיש ניסא איברי להו חרובא ועינא א ויפשו דמיא והוו *משלחי מנייהו והוו יתבי עד צוארייהו בחלא כולי יומא גרסי ישלחו ופיי לפי כמונים "בעידן צלויי לבשו מיכסו "ומצלו והדר משלחי מנייהו כי היכי דלא ליבלו מס: דים כאי מנא וכוי מו מה וכן במערתא אמר מאן אליהו וקם אפיתחא דמערתא אמר מאן מי מאן מי מאן הייםר שני "במערתא אתא אליהו וקם אפיתחא דמערתא אמר מאן לודעיה לבר יוחי דמית קיסר ובמיל גזירתיה נפקו חזו אינשי דקא כרבי וזרעי אמר *מניחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה כל מקום שנותנין עיניהן מיד נשרף, יצתה בת קול ואמרה להם להחריב עולמי יצאתם חיזרו למערתכם הדור אזול איתיבו תריסר ירחי שתא אמרי *משפט רשעים בגידעם י״ב חדש יצתה בת קול ואמרה צאו ממערתכם נפקו כל היכא דהוה מחיר אלעזר הוה מסי ר"ש אמר לו בני די לעולם אני ואתה. בהרי פניא דמעלי שבתא חזו ההוא סבא דהוה נקים תרי *מראני אסא ורהים בין השמשות אמרו ליה הני למה לך אמר להו לכבוד שבת ותיסגי לך בחד חד כנגד יזכור וחד כנגד "שמור א"ל לבריה חזי כמה חביבין מצות על ישראל ביי מנט ינ: ונופיי שם יתיב דעתייהו שמע ר' פנחם בן יאיר חתניה ונפק לאפיה עייליה לבי בניה ולה פול נגרום הוה קא *אריך ליה לבישריה חזי החות ביה פילי בגופיה הוה קא בכי וקא ממלח ומפי נתרו דמעת עיניה וקמצוחא ליה א"ל אוי לי שראיתיך בכך א"ל אשריך שראיתני בכך שאילמלא לא ראיתני בכך לא מצאת בי כך דמעיקרא כי הוה מקשי ר״שבן יוחי קושיא הוה מפרק ליה ר׳ פנחם בן יאיר תריסר פירוקי לסוף כי בקטי שבן זו קוש אווי לו מול מיל בנוט בן או דו של פו וערכעה פירוק אבר לאווי לושיא הוה מפרק ליה רשב"י עשרין וארבעה פירוק אבר לשנילו מיד עשו : שלם כנופו - הואיל ואיתרחיש ניםא איזיל אתקין מילתא דכתיב "ויבא יעקב שלם ואמרמשים,מתפא מלעמו: שלם כפורפו - שלם האיל ואיתרחיש ניםא איזיל אתקין מילתא דכתיב "ויבא יעקב שלם ואמרמשים,מתפא מלעמו: שלם כפורפו - שלם האיל ואיתרחיש ניםא איזיל אתקין מילתא בתיב "ויבא יעקב שלם ואמרמשים, מולעמו: שלם כפורפו - שלם האיל ואיתרחיש ניםא איזיל אתקין מילתא בתיב "ויבא יעקב שלם ואמרמשים, מולעמו: שלם כפורפו - שלם האינה שלם האינה אוויל אתקין מילתא בתיב "ויבא יעקב שלם ואמרמשים, מולעמו: שלם כפורפו - שלם האינה שלם האינה אוויל אתקין מילתא בתיב ביום אוויל אתקין מילתא בתיב "ויבא יעקב שלם ואמרמשים, מולעמו: שלם האינה של האינה שלם האינה שלם האינה של האינה

תיקן להם ושמואל אמר שווקים תיקן להם ור' יותנן אמר מרחצאות תיקן להם

ה"ג ר"ה הלך רבי יהודה בן גרים וסיפר דברים ונשמעו למלכות ויש ספרים שכתב בהן יהודה ואין : נראה לרביט תם דאמרינן בפרק קמא דמועד קטן (דף פי) כי הוו מיפטרי ר' יהודה בן גרים ור"ם בן גמ' במערה המל המל הלפסח מרי שחודה בן גרים ור"ש בן הלוכו . מערה המל המל המל המנין בן יוחי המר ליה דשבישית הא בעין לבריה אנשים הלנו אנשי עורה הם האר ועוד שם ענינים זיל גביירו הירבות המליח של המל מנינים זיל גביירו הירבות המליח של המל מנינים זיל גביירו הירבות מללים של המל מנינים זיל גביירו הירבות מללים של המל מנינים ול גביירו הירבות מללים של המל מנינים ול גביירו הירבות מללים של המל מנינים ול גביירו הירבות מולים של המל מנינים ול מנינים ול מנינים ול גביירו הירבות מנינים ול גביירו הירבות מולים של המל מנינים ול המל מנינים ול המל מנינים ול מנינים ול המל מנינים ול המל מנינים ול מנינים ולינים ול מנינים ולינים ול מנינים ולינים ולינים ול מנינים ול מנינים ולינים ולינ שנינים זיל גבייהו דליברכוך מכלל דגברה רבה היה ובסוף שמעתא ל"ג גל של עלמות בלשון גנאי אלא נח נפשיה:

דעתן קלט עליטן תג'א סס"י קל"ו : שם בעידן ללויי לבזוי עיין לעיל דף יא ע"א

אמר איכא מילתא דבעי לתקוני אמרו ליה איכא דוכתא דאית ביה ספק מומאה ואית

רב שלם בגופו שלם בממונו שלם בתורתו "ויהן את פני העיר אמר רב ממבע ב שלח תלמודו מפני מורה הדרך: